

ПАТ НА ЖИВОТОТ

Месечно списание на
Евангелско-методистичка црква во Македонија

ГОДИНА 50

МАРТ / АПРИЛ

2020

Содржина

Верата е како птица	3
Бера, надеж и љубов во времето на корона	4
На тивок час за молитва	7
Една личност го промени светот	9
Од младите за младите	15
Бог е моето спасение	17
Детска страна	19

ВЕРАТА Е КАКО ПТИЦАТА
КОЈА ПЕЕ,
КОГА СЕ УШТЕ
Е ТЕМНА НОЌ.

Рабиндранат Тагоре

Многугласниот концерт на птиците, во раните утрински часови, секогаш одново е едно прекрасно доживување.

Птиците започнуваат да пеат уште во темнината на ноќ и со изгрејсонцето достигнуваат кулминацијата.

Но како што светлината на сонцето ја проникнува природата, така птиците замолкнуваат.

Со нивното пеење, птиците ја обележуваат својата терито-

рија. Значи, не пеат од радост за новиот ден.

Но и покрај тоа, песната на птиците е илустрација за верата: весели мелодии во темна ноќ.

Само верата во Христа подарува надеж и спокојство за секој нов ден, дури и тогаш, кога сме соочени со страшни болести, вируси против кои нема лек, полициски часови и други ограничувања на секојдевниот живот, што не исплашуват.

Вера, надеж и љубов

во времето на корона

SARS-CoV-2 можеби не е најопасната болест, која се појави неодамна, но, тоа е максимално подмолна болест. За нејзино ставање под контрола, ширум светот, се презедоа најостри мерки, кои имаат огромни последици врз општествениот и личниот живот на луѓето, а ова го немаме доживеано уште од Втората Светска војна.

Излезот од оваа криза е сеуште неизвесен, а последиците од репструкциите за поединците и општеството - непредвидливи.

Но многумина се прашуват што, сето тоа, ќе значи за нашата вера. Брзите одговори на ова прашање се неблагодарни. Јас досега речиси и не забележав некакви обиди на јавно разми-

слушање на таа тема. И јас, барам одговор и затоа сакам моите размислувања да ги споделам со другите.

Првото што ми паѓа в очи: со впечатлива јаснотија е очигледно што се крие во срдата на луѓето. И тоа е добро и лошо.

Гледам бранови на подгответност за помош. Групи на ученици и студенти им нудат помош на постарите и грижливо го организират тоа. Други можат да почувствуваат каде би можело да се создатат проблеми и тешкотии и бараат креативни решенија.

Но го има и спротивното: луѓе ексцесивно и бесмислено пазаруваат и дома трупаат резерви

и на другите луѓе не им остават ништо за секојдневните потреби. Или пак, крадат тоалетна хартија, сапуни и средства за дезинфекција од болниците, токму од оние на кои тоа им е најпотребно. Што е човекот? Способен за љубов и загрозен од пустиниот egoизам.

Тоа што во моментов се случува, покажува и колку е ранлив системот врз кој е изградено нашето општество. Глобалното поврзување не е само можност, туку и опасност. Многу работи за кои мислевме дека функционират сами по себе, излегуваат поинаку. Од тута произлегува прашањето: на што можеме да се надеваме и врз што можеме да го градиме нашиот живот?

И тоа води кон решавачкото прашање: Што значи оваа ситуација за нашата вера, што ни кажува за Бога? Некои се прашуваат: зошто Бог дозволува да се шират таков опасен вирус? Некои тоа го гледат како знак за последното време, во кое е претскажано ширењето на епидемии. Но во историјата на човештвото до сега имало многу поопасни епидемии.

Но и покрај тоа останува прашањето: Дали Бог го создаде овој вирус за да ни одржи лекција?

Еден свештеник од Тибинген пред некое време во врска со ваквите прашања рече нешто, што ми оставил голем впечаток: „Не верувам дека Бог дозволи да умре мојата ќерка за да ми одржи лекција. Но преку ова искуство научив многу, што ми е важно до ден денес.“

Создавањето на смртоносни вируси спаѓа во преплетувањето на животот и смртта, кое Бог го положи во Своето создание. А бидејќи знаеме дека Бог има контрола врз сето тоа, тешките искуства можат да ни станат вест и задача.

Некој ми рече: секогаш морам да мислам на Вавилонската кула. Кулите на растечката економија во нашето време изгледат како да растат до небото, но прашањето, колку е стабилен темелот, ни се наметнува на секој од нас преку овие настани.

На што се надеваме? На тоа, дека курсот на берзата постојано ќе оди нагоре, или се надеваме на тоа дека нашиот живот е за-

штитен од Бога? Верноста на Бога и Неговата љубов, според веста на Библијата не се покажуваат токму преку тоа дека се-когаш се ни оди добро, туку дека и во тешки ситуации можеме да се надеваме на тоа дека Бог е со нас и ни даде сила да ги надминеме и кризите.

Но и тогаш, кога во нашите обиди да најдеме одговор доживуваме неуспех, може да се помолиме. Да Го помолиме Бога за вера и доверба, Бог да биде со нас кога нè напаѓа болеста или за многу нешта на кои се надевавме, а сега се распроснуваат.

Преку Него сме заштитени, Тој

ќе ни испрати помош. Можеме да се помолиме на Бога за надеж и спокојство и да има излез од оваа криза. Некои нешта потоа ќе бидат поинакви. Но можеби токму во кризата постои шанса за нови патишта на заедништво.

Можеме да Го помолиме за љубов, која ќе го надмине нашиот egoизам, кој неочекувано изникнува меѓу нас луѓето, бидејќи Бог ја дарува оваа љубов, која преку земањето и давањето го исполнува мојот живот и животот на другите.

Епископ во пензија -
д-р Валтер Клајбер

На што се надеваме? На тоа, дека курсот на берзата постојано ќе оди нагоре, или се надеваме на тоа дека нашиот живот е заштитен кај Бога?

На тивок час за молитва

Вилијам Волфорд (1772-1850) од Коулсхил, Англија, работел како обработувач на кожи за обувки.

Тој имал многу добра меморија и репутација на "познавач на Библијата од срце" - поради фактот што можел точно да ја цитира Библијата, вклучувајќи го и точното по-главје и стих, и покрај тоа што бил целосно слеп!

Sweet Hour Of Prayer

The musical score consists of four staves of music. The top staff is for soprano voice, the second for alto, the third for tenor, and the fourth for bass. The lyrics are integrated into the vocal parts. The music is in common time, with a key signature of one sharp (F#). The score includes measures 1 through 12, with measure 12 being the final repeat sign.

Вилијам се потпирал на другите кои му го читале Писмото, кое тој подоцна го повторувал.

Честопати бил замолуван да држи проповеди и беше лаички проповедник во локалната црква.

Тој ги составувал проповедите во својата глава, за да ги кажува во недела.

Тој запамнал огромен број стихови од Библијата, цитирајќи ги до буква во своите проповеди. Божјото Слово го преточувал во поезија.

Еден ден во 1842 година, проповедникот Томас Салмон ја посетил продавницата на Вилијам, а тој со него споделил една песна и побарал од Салмон да ја запише.

Гледајќи ја убавината на песната, Салмон три години покасно

ја дава да се испечати во еден весник во Америка.

По смртта на Вилијам, песната добила музика од Вилијам Бредбери, а потоа песната се раширила низ целиот свет и е преведена на многу јазици - и на македонски.

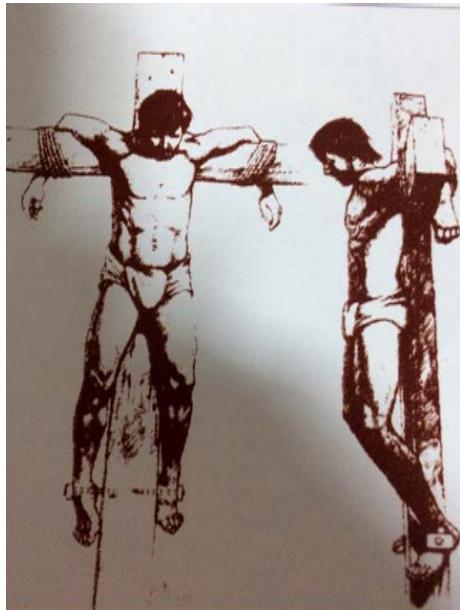
На тивок час за молитва
не кани нас благ, Татков глас,
не носи од свет полн со зло
кон престолот на Спасот мој.
Во неволji и тегоби
на душата олесни си,
побарај Го ти Твојот Спас
в молитвениот сладок час.

Низ молитва ќе одлетат,
до Бога молби ќе стигнат,
зnam, Тој ќе ме благослови
и душата ќе mi исполнi.
Јас барам милост Негова,
во Словото Mu верувам,
на Него грижи оставам,
в молитвата Go чувствувам.

Во молитва јас наоѓам:
мир, утеша и заштита,
со верните се радувам,
блаженство, среќа чувствуваm.
Со силен копнеж живеам,
на Бога јас се надевам,
со смиреност во молитва
пристапувам пред Господа.

О, сладок час на молитва,
во тебе барам утеша,
се додека не пристигнам
во небесната висина.
Јас радосно ќе полетам
кон вечната mi награда,
ќе немам веќе потреба
од земен час за молитва.

Превод: Ребека Пенева

А Тома, еден од дванаесетте, наречен Близнак, не беше присутен, кога дојде Исус.

Останатите ученици му рекоа: „Го видовме Господа.“ А тој им рече: „Дури не ги видам раните од клинците на рацете Негови, и не го ставам прстот свој во раните од клинците, и не ја ставам раката своја во ребрата Негови, нема да поверувам.“

А по осум дена Неговите ученици пак беа собрани и Тома беше со нив. Исус дојде, а вратата беше заклучена, застана помеѓу нив и рече: „Мир вам!“

Потоа му рече на Тома: „Дај го прстот свој овде и види ги рацете Мои; дај ја раката своја и стави ја во ребрата Мои; и не биди недоверлив, но верлив!“

Една личност го промени светот!

**Велики Петок и Велигден
во светлината на археолошките наоѓалишта**

Откајко Тома ги виде раните, кои беа направени од распнувањето, Му рече на Исус: „Господ мој и Бог мој!“

Оваа средба на Тома со Воскреснатиот Господ многу често била

претставувана сликовито, исто како и распнувањето.

Преку наоѓалиштето од Гив ат Ха-Мивтар денес знаеме дека римјаните при распнувањата ги заковувале нозете од страна на дрвото, а не од предната страна

на нозете, прекрстени, како што е претставено на поголем број од сликите.

Смртта на крстот настапува дури по повеќе часови преку парализирање на дишната мускулатура. Осудениот се гуши во маки. Нема побрутален начин да се претстави едно погубување! Така беше и со Исус.

Се откри алката која стега на крстот

Во 1986 во гробната црква во Ерусалим на традиционалната карпа - Голгота, беа направени реставрации. Оваа не е баш убава црква и е преполната со кич, но од многу научници таа е признаена како историското место на погубувањето.

При реновирањето е дојдено до неочекувано откритие:

Најгорниот дел на карпата Голгота бил покриен со 45 цм де-

бел слој од вар. По вадењето на овој слој, се појавил тркалезен засек во карпата, во кој се наоѓал скршен дел од алка од камен. Станува збор за остатоци од едно губилиште, кое за времето на Исус се наоѓало пред портите на градот.

Затоа се претпоставува дека ова е местото на распнувањето на Исус, особено заради тоа што само неколку метри оддалечено од тоа место пронајдени се гробници од времето на Исус. Со тоа гробната црква е историското место на распнувањето.

Но и овде мора да биде ревидирана нашата претстава за распнувањето. Крстот не се состоел од рамни дрва, како што ги претставува уметноста. Можеби Римјаните користеле стебла од маслинови дрвја и заковале напречна греда. Камената алка покажува дека стебло од кое бил направен крстот било тркалезно.

Гробни постројки од времето на Исус

Гробот на Исус веќе не може да се препознае бидејќи ова место било уништувано безброј пати. Прво бил во карпа, но таа била израмнета до темел. Тоа може многу добро да се види и во долината Кидрон, во непосредна близина на гората со храмот. Таму се наоѓат антички гробови, а и ќарпата околу нив била отстранета.

Од времето на цар Константин, во 325 г. по Христа, гробот е заштитен со капела.

Денешната мала капела е изградена во 1808 г. Откако во 1927г. имало катастрофален земјотрес, малата капела се држи со челични скели.

Бидејќи различните вероисповести не можат да се договорат околу реновирањето, па така оваа грда справа од времето на Британската окупација, сеуште стои таму. Без неа, гробот би се срушил.

Северно од портата „Дамаск“, се наоѓа таканаречениот градински гроб. Тој се наоѓа во прекрасна градба, за чие одржување се ангажирани христијани од Англија кои тоа го прават со љу-

бов. Таа градба беше откриена дури во 19. век.

Некои од посетителите мислат дека стојат пред вистинскиот гроб на Исус. Во непосредна близина постои и карпа во чудна формација, која изгледа како череп. Зборот Голгота значи: „место на черепи“ и затоа асоцијацијата е очевидна.

Но во меѓувреме се откри дека оваа гробница датира од 8.-7. век пред Христа. Уште од времето пред Вавилонското рапостројство. Во времето на Исус оваа гробница веќе била 500 години стара, на што укажува формата на градбата.

Но Евангелистите Јован и Матеј (27,57-60) изричito велат дека гробот на Исус бил нов:

„На она месијо, каде што беше расйнаш, имаше градина и во градината - нов гроб, во кој уште никој не беше положен. Таму Го положија Исуса, поради нешкотој јудејски, зашто гробот беше близу.“ (Јован 19,41-42)

Има археолошки наоди што кои датират од времето на Исус, но тие се наодат во соседното земјиште кое е непристапно за туристи.

Гробниците на царевите од Јуда?

Непосредно зад гробот во градината, французите имаат познато теолошко и археолошко Библиско школо. Неговиот директор во 1950 та година ископал населба на Есенците во Кумран. Таму во околните пештери беа откриени познатите списи од Мртвото море. До денес многу наоди од Кумран се истражени и сместени во магацините на Библиското школо. Директно на задната страна од градинскиот гроб, се наодат два големи гробни објекти, кои исто така потекнуват од првиот

храмски период. Клупите на кои биле положувани мртвите, се ископани од карпата. Под нив се наоѓаат мали простории, во кои можело да се соберат коските по распагањето на телото, за да се направи место за новопочинатите. Оваа практика јасно ги илустрира настаните кои често се спомнуват во Библијата: „и беше погребан при шайковциште свои...“ (4. Цареви 8,24) или:

„И поштоа Давид почина при шайковциште свои...“ (3. Цареви 2,10) и:

„Јас ќе ќе приберам кај шайковциште швои.“ (2. Летописи 34,28).

Со тоа не сакале само да опишат дека некој починал, туку и дека неговите коски навистина биле положени при оние на неговиот татко.

Некои од овие камени клупи имаат дупки, преку кои можеле да ги фрлат директно во долната комора, кај оние на татковците. Овие гробни објекти се едни од најголемите и најубави кои постојат во Израил од тој период.

Можно е, дека овие гробници се на последните цареви на Јуда, од времето на 8.-7. век пред

Христа, што значи од времето на пророците Исаја, Еремија и Михеј.

Омразата на луѓето - љубовтта на Бога

Иако гробницата во градината не е автентичното место на гробоположението на Исус, сепак во оваа прекрасна градина може да се најде мир во хаосот на модерниот Ерусалим. Овде се пружа прилика, интензивно да се размислува какво длабоко значење имаат Велики Петок и Велигден за секој од нас лично.

За времето на Исус илјадници Римјани биле брутално заковани на крстови. Но смртта на Исус беше нешто извонредно! На крстот Христов истовремено ги гледаме најстрашните последици од омразата - и најголемата љубов Божја. Колку многу човекот мразеше, така што Го уби Христос. Толку многу Бог ги сака луѓето, што им го подарува животот, кој трае вечно.

Со смртта на Исус Христос на Голгота, се реши судбината на светот. Овде умре безгрешниот Син Божји за Вашата и мојата вина.

Оттогаш овој прекрасен Библис-

ки стих се однесува за секој од нас: „*Толку Бог ѝ возљуби свештотој (овде можеме да ѝ симавиме нашето име), штој ѝ даде Својот Единороден Син, таа секој, кој верува во Него, да има живот вечен*“ (Јован 3,16).

Читајте го и Словото од Посланието до Еvreите (2,14-15): „*А бидејќи децаја се учесници во шелото и крвта, таа и Тој зеде еднакво учестиво во тоа, таа преку смртта да ѝ победи оној, кој ја има власна над смртта, односно ѓаволот; и да ѝ избави оние што од сирав прег смртта преку целиот живот беа подложени на ройството.*“

Илјадници години луѓето веќе се занимаваа со потрагата по „вистинскиот“ гроб на Христос. За ослободување на „Светиот гроб“ од рацете на „невернициите“ (тогаш се мислеше на владечките муслимани во тоа време), цели армии на крстоносци тргнаа на пат кон Ерусалим, оставајќи зад себе сурова трага од крв низ сите делови на светот. Посебно сурово дејствуваа во Ерусалим и го колеа населението.

Колку многу зверства се извршила во името на крстот. Денес,

пак, поединечни конфесии се борат во гробната капела за секој квадратен сантиметар. Велигден се слави во голема раскош. Овде постои опасност, религијата да биде злопутребена и користена како култ. Тоа не е во согласност со библиското Слово, ниту пак во духот Христов.

Евангелистите многу ретко укажуваат на Христовиот гроб, затоа што не беше сè завршено со смртта. Наместо да ја описува местоположбата на гробот, Библијата укажува на празниот гроб, бидејќи Исус воскресна – и Тој е жив!

„Но, еште, Христос воскресна од мртвиите и со тоа сушана првина за умрениите. Бидејќи смртта

дојде преку човекот, таака и воскресението од мртвиите сушана преку човек. И како што тој Agama суште умирааш, таака и преку Христоса суште ќе оживеаш.“ (1. Кор. 15,20-22)

Верата во воскреснатиот Господ Исус не зависи од тоа, дали знаеме кaj е Неговиот гроб. Станува збор за тоа дека Тој и денес е овде, дека навистина е жив! Станува збор за Месијата, Христос, Спасителот на светот. Затоа на портата на градинскиот гроб стои напишано: „**Тој не е овде. Воскресна!**“

Во ова сведоштво можеме да имаме потполна доверба.

д-р А. Шик

Христос воскресе! Тој навистина воскресе!

Со овој Велигденски поздрав, кој токму важи и во ова тешко време, редакцијата на "Пат на Животот" на сите свои читателки и читатели им посакува

благословени Велигденски празници.

Исус Христос не е нашата последна, туку нашата единствена надеж.

Човечката омраза и Божјата љубов

*Омразата предизвикува раздори,
а љубовта ги покрива сите гревови.*

Изреки 10:12

»Омразата го нагризува садот во кој се наоѓа« рекол бившиот сенатор Алан Симпсон на по-гребот на својот пријател, четириесет и првиот претседател на САД, Џорџ Буш. Зборувајќи за

него, истакнал дека тој ги одбrazil хуморот и љубовтa, а не омразата во своето професионално водство и во личните односи. Се согласувам со цитатот на сенаторот. Колку само зло

ми прави, кога во себе носам омраза!

Медицинските истражувања исто така, откриваат штетата која си ја правиме на себе кога сме фокусирани на негативното или кога се разбеснуваме. Крвниот притисок расте. Срцето ни чука забрзано. Имаме лоша волја. Нашиот сад кородира.

Во мудрите изреки на цар Соломон се вели:

„Омразата предизвикува раздори, а љубовта ги покрива сите гревови.“

Конфликтот кој произлегува од омраза може да биде меѓу спротивставени или различни луѓе, народи, племиња или раси. Таквата омраза поттикнува одмазда, а луѓето кои меѓусебно се презираат не можат да воспостават заеднички однос.

Спротивно на тоа, Божјата љубов ги покрива - (фрла покривач преку, простува) - сите спротивници. Тоа не значи да не ги гледаме грешките или да го охрабруваме виновникот. Ние не го поттикнуваме злото ако некој искрено се кае. Но и ако никогаш не се извини, да Му ги предадеме своите чувства на Бога, бидејќи сме ја запознале Неговата љубов.

Да ги љубиме другите бидејќи »љубовта покрива многу гревови« (1 Петар 4:8).

*Боже,
сакаме во нашите садови
да нема омраза.
Амин*

*Поздрав од младите
од Муртино*

Бог е моето спасение

„Еще, Бог е мое спасение, се надевам, веќе не се јлашам, зашто Господ е моја сила и љесна, Тој е мој избавител.“

Исаја 12:2

Неспокојот можеби изгледа не-предвидлив. Во еден момент сè е во ред, а следниот те препла-вуваат исцрпувачки бранови од емоционален и ментален хаос. Тогаш земаш длабок здив. Ги затвараш очите. Применуваш физичките вежби за опуштање кои ги имаш научено за ситуа-ции на неспокој. Но, вознемире-носта не влијае врз нас само фи-зички. Таа зафаќа сè.

Затоа е потребно да ги комби-нираме нашите физички реа-кции со духовните вистини кои ни помагаат да го смениме фоку-сот.

Нашите мисли треба да се сми-

рат. Библијата ни помага да ги наштетуваме и смириме нашите срца.

Најпрво мора да се наоружаме со Светото Писмо додека сме при здрав ум, за да бидеме под-готвени за борба, кога ќе дојде нападот. Запомни ги стиховите од Светото Писмо, кои можеш да ги користиш како оружје ко-га ќе надојдат брановите на воз-немиреност.

Овие стихови нè потсетуваат на вистината за Бог и ни го насочу-ваат погледот подалеку од оние работи кои можат да нè одведат на темни места.

Исаија 12:2 вели дека може да Му веруваме на Бог дека ќе нè спаси и дека не треба да се плашиме. Колку е можно тоа? Не треба да се плашиме. Може да Му веруваме на Бог. Тој ќе нè спаси. Тој е Господ. Тој е над сè друго и може да нè избави, без разлика колку мислим дека сме залутале далеку. Тој исто така е и таму.

Кога ќе ги наполниме нашите умови со вакви изјави, Му дозволуваме на Бог да го тргне товорот од нашите оптеретени срца и да ни даде одмор. Овие изјави исто така ни даваат сила да се бориме и да ги победиме битки што ги водиме.

Повторувај ги овие искази сè додека не почувствуваш дека бра-

новите на вознемиреност заминуваат, бидејќи повторувањето на вистината нè ослободува од лагите на вознемиреноста.

Бог, на овој начин, сака да се потпреме на Него. Не мора да чекаме на трауматизирачка ментална борба па тогаш да размислуваме за Неговото Слово. Ве-рувам дека кога моите мисли се насочени кон вистината на Светото Писмо, предизвикувачите на вознемиреност што ме преплавуват, имаат сè помалку и помалку моќ (види во Римјаните 8:6).

Оди кај Бог преку Неговото Слово. Дозволи Му да ги преземе твоите мисли и да те опорави од вознемиреноста која ти се наталожила под површината. Одлучи да Му ги предадеш стравовите. Верувај Му за да те спаси.

„Но раководењето сè поред щелесната природа води во смрш, а раководењето сè поред Божјиот Дух носи живош и мир.“

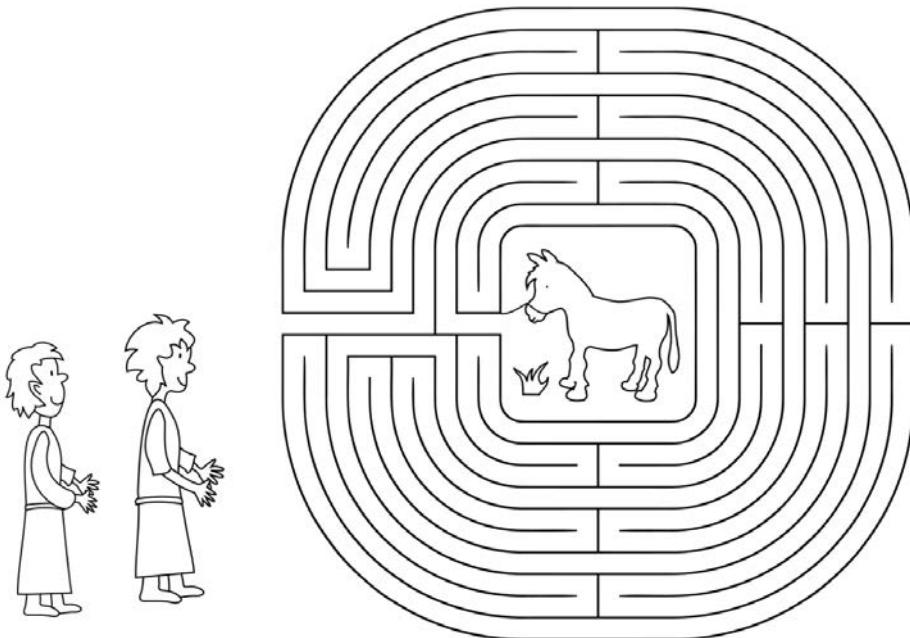
Римјаните 8:6

Превод: Ребека Пенева

Детска страна

Цветници

На Господ Исус му требаше магаре. Како можат учениците најбрзо да дојдат до него?

Прочитајте што се случи на Цветници во Марко 11,1-10

ПАТ НА ЖИВОТОТ

Издава:

Евангелско-методистичка црква во Македонија

Одговорен уредник:

Кристина Цеков, Загребачка 4, 2400 Струмица

Годишна претплата: 200 денари